

6, har den høitærede Minister gjort nogle Bemærkninger mod den Slutningspassus, som dert findes; han har sagt, at det ikke var nødvendigt at antage den, saasom der ikke skulde kunne paavises noget Exempel paa, at et Professorat var blevet nægtet nogen Mand, der ikke havde underkafst sig visse Prøver, og at der ikke i Fundatsen for Universitetet er nogen Bestemmelse om Sligt. Jeg skal nu villig indrømme, at jeg ikke kjender Detaillen ved Besættelsen af Universitetsprofessoraterne, og at jeg ikke kjender de Mænd, der til de forskjellige Tider kunne have indstillet sig; jeg kan derfor ikke nævne Exempler paa, at Nogen er bleven afvist af den Grund, men jeg har dog Marsag til at antage, at der netop nu ved Universitetet virker en Mand som privat Doctent, der kunde have havt Udfigt til at blive Professor ved Universitetet, dersom han havde været Student. Jeg veed ikke, om han nogensinde har ansøgt om et Professorat, men hans Dygtighed er af den Bestaffenhed, at han meget vel kunde være qvafficeret til at besætte et Professorat; jeg kan dog, som sagt, ikke paastaae, at han nogensinde har andraget derpaa. Derimod skal jeg med Hensyn til Fundatsen bemærke, at den ærede Minister ganske vist har Ret i, at der ikke staaer i Fundatsen: for at blive Professor ved Universitetet skal man først have Examen artium, dernæst den og den Examen osv.; men man maa ogsaa erindre, at denne Fundats er fra 1788, og at det neppe dengang kunde falde Regjeringen eller Universitetet ind, at der nogensinde vilde gjøre sig saa barbariske Anskuelser gjældende i Verden, at et Professorat ved Universitetet skulde kunne besættes af en Mand, som ikke talte Latin eller havde gennemgaaet visse akademiske Grader. Derfor troer jeg altsaa, det ikke udtrykkelig staaer i Fundatsen, men der staaer dog Noget, som idetmindste tyder paa, i hvad Retning man ønskede, Besættelserne skulde gaae. Der staaer nemlig, at for det Tilfælde, at der er flere Concurrenter om et Professorat, skal der holdes offentlige Forelæsninger, saavel paa Dansk som paa Latin. (En Stemme: Det er faldet bort!). Jeg veed meget godt, at det er faldet bort i Praxis, men, naar man beræber sig paa Fundatsen, saa maa jeg henlede

Dymærksomheden paa den, forsaavidt den oplyser Noget med Hensyn til den Anskuelse, jeg har om Forholdet. I alle Tilfælde skal jeg dog bemærke, at der opnaaes det ved Slutningen af § 6, at den almindelige Anskuelse med Hensyn til dette Punkt bliver berigtiget, thi det er sandelig en almindelig Anskuelse, at Ingen kan blive Lærer ved Universitetet uden at være Student. Hvorfor troe de Herrer ellers, at to af de nuværende Professorer, som ikke vare Studenter, have underkafst sig Examen artium eller de Prøver, der træde ifødet derfor ved Universitetet, uden for at opnaae den ydre Qvaffication, der udfordres for at blive Professor ved Universitetet; dette taler for, at det idetmindste er en almindelig Anskuelse, at der er saadanne formelle Hindringer, som det er nødvendigt at rydde af Veien, forinden man kan opnaae Afgang til et Professorat. Da det ikke er draget i Tvivl, at Udvalgets Forslag i og for sig er det Rigtige, og da jeg hører af den høitærede Minister, at han vilde betragte det som aldeles urigtigt at gjøre Hensyn til en bestemt Examen gjældende, skal jeg ikke opholde mig ved de almindelige Grunde, der kunne ansøres for Forslaget, thi der er jo vist ingen Tvivl om, at Alle anerkjende, at det i høi Grad vil udvilde Genfæidighed ved hvilken som helst Høiskole, den være militair, den være civil, naar Lærerpøstetne derved kun besættes med dens egne Elever. Det er dette Hovedhensyn, som man har gjort gjældende, der væsentlig har bragt mig til at stille Forslaget i Anledning af den første Bestemmelse i § 2.

Ordføreren: Den sidste Taler har allerede anført det Væsentlige af det, som jeg vilde have tilladt mig at bemærke i Anledning af den høitærede Ministers Utringer angaaende § 6. Jeg har derfor kun ganske saa Bemærkninger at gjøre til det, den ærede Minister yttrede med Hensyn til Udvalgets Indstilling Nr. 5, Lit. c. Den ærede Minister meente, at det ikke var tilstrækkeligt begrundet, naar dette Indstillingspunkt gik ud paa, at den Bestemmelse i Lovforslaget skulde udgaae, ifølge hvilken de extraordinaire Docenter ved Universitetet skulde have den Tid regnet til gode med